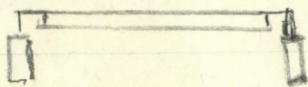

Skrevet av kaarmann Martin Trasterud
Nes Rømerike Høga sl. A

1. Det kalles for nööfor (naedfor.)
2. Det var ogsaa nööfor.
3. Nutid skaver, fortid skov, partisipp skare.
4. Ivert lite, kanske lidt til sau, og bare til hjelp
i vanskelige aar. Man brukte heller brenne-
vins mase til kuene og laur til sauene.
5. Helel rogn og hegg, ikke bartret.
6. Ukjent her.
7. Det rimet har jeg ikke hørt.
8. Det var gjerne om vaaren at sauen fik
skar. Den fik det ublandet.
Den likte ikke orreskar.
9. Det kjenner jeg ikke til.
10. Man skar bare den ved, som man

skulde ha til huset.

11. Det var ikke noe særskilt navn.
12. Den kaldtes skarved.
13. Det navnet er ikke kjent her.
14. Veden blev hentet om vinteren, men
skavingen foregik om vaaren, naar
det blev varmt i solen.
15. Man holdt gjerne til utenfor vedskjulet.
16. Man brukte bandkniv, den saa saadan ut.

med skaft av tre.

17. Mest almindelig at legge den ene ende paa
sagakrakken.
18. Ikke bruk her.
19. Man sloh med et ben paa hver side av
kubben eller med det ene benet paa
kubben og holdt i kniven med begge

- 2
- hander, og førte den frem og tilbake.
20. Det var skavred.
 21. Det var bark eller skar.
 22. Helst litt større trer saa lange som almindelig langved.
 23. Man kalte dem kubb, flertal kubbene.
 24. Bare det yderste laget; det var bedst med øvede folk.
 25. Det blev god lær med, saa den kunde nok brukes til bakslevred.
 26. Nei det blev slutt, da man begynte at bruke cellulose.